

IV.

Škofja Loka, 4. febr. 1911.

Ljuba gospodična!

Če bi bilo mogoče, da sem se ti zamislil. Danes pa sem se prepričal, da ni last tako in odpiram zopet vse zatonile tvoje zgarovitosti. Kako je kaj v Tebi in igru Tebe? V meni je vse polno pričakovanja, a igru mene vse novo. Tudi ti me reci, da ti Vas vse po staremu. V gledišče takrat sicer nisem prišel, bil pa sem odspodaj ostel in imel črna višji horizont, čeprav se slisi to precej protislovno. Takrat sem bil še rop in plod starega leta in starih oblik, zdaj pa sem nov kot jeruzalemski Tempelj in hodim kot nemški br, če bi koga raztegal. To je naravnost in žividno bogatstvo. Priklauzura se zopet gospodičnam, "Narodnem domu", posem se in živim njih bližino, pijem kava iz njih ustnic... in to je ^{čuden} prekrasno! samo da uchi ostel kljub vsemu temu tako ~~ob njih~~ ob njih. Licer a mi pa preužudi! Morda pa se mi je tukajle moje opazovanje, da so mi zvestimi Avic, dve in dve najpravijsi mijsi in najbolj žible. Pri trenutku se tudi malo razkači bedaste vedenje ljudi od sv. itriča in v veliko zadrževanje je človeku, če jih more razaliti. Taki so samo nekaj časa. V ostalim hodim v Kaptolju in v Kaptolju in potiskam šefovo ura. ~~Gospodična~~ Gospo zavrno magistrata ne vidim nikje in nikoli.

Knjige, one ruske, katere si mi poslela, klasno
čitam in so mi v veliki zabavi... Kvala. Kaval
je sicer stoisočkrat čudna, a nosim jo vendar. Kar
je Napoleonova, in znak monarhizma. Sicer
je jo našli samo goveč, iz dan ti bil prevelik
spotonik v nji. Črna gospodična, ki je bila
takrat zaveu Tebe in gleditiš u mi je zlela močino
čudna. Pricaloval sem Blijanov K. Krievemur
Zmajlovu, na glj — | V ljubljani je neke
gospice čudno lepa, kadar je vidim ostrepiem
in kadar ne spominim na njo, se zmemim. Staneje
* precej bliže mene in kadar pijem, pijem na
njo zdrave. Dri tudi ti take |

blika in bon-ton zekivati de koniam to so je
slabo in razpisno pisarje. Popravim se v svoj
Zasip, vsicim in jelin ti mnogo zabave — K umetni
konu se zjubim paucio lu in tam. Ti so mi zi prece
nezasnifim, ropan ti bre in Rutenji. Kol dober shicaj
je osako medo prej navd njimi ples. Mocoj je
daukejer pekcl, maškarade, gospa Taria — mu je
skoro odhje, svojim vsem, in joi vsem zopet drugito
prijeteljiv. Čpisti ti gdi pisari in badi popravljena

4.

in udamez ti
Jore